

Jääkärimarssi

san. Heikki Nurmio
säv. Jean Sibelius

Syvä iskumme on,
viha voittamaton,
meill' armoa ei, kotimaata.
Koko onnemme kalpamme kärjessä on,
ei rintamme heltyä saata.
Sotahuutomme hurmaten maalle soi,
mi katkovi kahleitansa.
Ei ennen uhmamme uupua voi,
kun vapaa on Suomen kansa.

Kun painui päät muun kansan, maan,
me jääkärit uskoimme yhä.
Oli rinnassa yö, tuhat tuskaa, vaan
yks' aatos ylpeä, pyhä:
Me nousemme kostona Kullervon,
soma on sodan kohtalot koittaa.
Satu uusi nyt Suomessa syntyvä on,
se kasvaa, se ryntää, se voittaa.

Häme, Karjala, Vienen rannat ja maa,
yks' suuri on Suomen valta.
Sen aatetta ei väkivoimat saa,
pois Pohjolan taivahan alta.
Sen leijonalippua jääkärien
käsivarret jäntevät kantaa.
Yli pauhun kenttien hurmeisten
päin nousevan Suomen rantaa.

Jääkärimarssin käsikirjoitus lähetettiin salateitse Saksasta Suomeen, ja täällä Sibelius nopeasti sävelsi marssin. Suomesta nuotit toimitettiin Merenkurkun yli Ruotsiin ja sieltä edelleen Saksaan Libaun jääkäripataljoonaan.